

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 21ης Απριλίου 2016*

«Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Καταπολέμηση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων ιρανικής τράπεζας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Διαδικασία εκδόσεως της πράξεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως»

Στην υπόθεση C-200/13 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 16 Απριλίου 2013,

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από την S. Boelaert και τον M. Bishop,

αναιρεσείον,

υποστηριζόμενο από:

το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας**, εκπροσωπούμενο από τον L. Christie και την S. Behzadi-Spencer, επικουρούμενους από την S. Lee, barrister,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι

Bank Saderat Iran, με έδρα την Τεχεράνη (Ιράν), εκπροσωπούμενη από τους D. Wyatt, QC, R. Blakeley, barrister, καθώς και από τους S. Jeffrey, S. Ashley και A. Irvine, solicitors,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την D. Gauci και τον M. Κωνσταντινίδη, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο τμήματος, D. Šváby, A. Rosas (εισηγητή), E. Juhász και C. Vajda, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: L. Carrasco Marco, υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 10ης Σεπτεμβρίου 2014,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 26ης Φεβρουαρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή του αναίρεσεως, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 5ης Φεβρουαρίου 2013, Bank Saderat Iran κατά Συμβουλίου (T-494/10, EU:T:2013:59, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε, καθόσον αφορούν την Bank Saderat Iran:
 - το σημείο 7 του πίνακα Β του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39, και διορθωτικό ΕΕ 2010, L 197, σ. 19)·
 - το σημείο 5 του πίνακα Β του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 195, σ. 25)·
 - το σημείο 7 του πίνακα Β, υπό τον τίτλο Ι, του παραρτήματος της αποφάσεως 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413 (ΕΕ L 281, σ. 81)·
 - το σημείο 7 του πίνακα Β του παραρτήματος VIII του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1)·
 - την απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413 (ΕΕ L 319, σ. 71)·
 - τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού 961/2010 (ΕΕ L 319, σ. 11)·
 - το σημείο 7 του πίνακα Β, υπό τον τίτλο Ι, του παραρτήματος ΙΧ του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1),

στο μέτρο που η «Bank Saderat Iran» περιλαμβάνεται στους καταλόγους των προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα που ελήφθησαν δυνάμει των εν λόγω πράξεων (στο εξής, από κοινού: επίμαχες πράξεις).

Το νομικό πλαίσιο και το ιστορικό της διαφοράς

- 2 Το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (στο εξής: Συμβούλιο Ασφαλείας), θορυβημένο από τις πολυάριθμες εκθέσεις του Γενικού Διευθυντή του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας (ΔΟΑΕ) και τις αποφάσεις του Συμβουλίου των Διοικητών του ΔΟΑΕ, σχετικά με το πυρηνικό πρόγραμμα της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν, εξέδωσε, στις 23 Δεκεμβρίου 2006, την απόφαση

1737 (2006), της οποίας το σημείο 12, σε συνδυασμό με το παράρτημα αυτής, απαριθμεί σειρά προσώπων και οντοτήτων που εμπλέκονται στη διάδοση των πυρηνικών όπλων, των οποίων τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι έπρεπε να δεσμευθούν.

- 3 Προκειμένου να τεθεί σε εφαρμογή η απόφαση 1737 (2006) εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 27 Φεβρουαρίου 2007, την κοινή θέση 2007/140/ΚΕΠΠΑ, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 61, σ. 49).
- 4 Το άρθρο 5, παράγραφος 1, της κοινής θέσεως 2007/140 προέβλεπε τη δέσμευση όλων των κεφαλαίων και όλων των οικονομικών πόρων ορισμένων κατηγοριών προσώπων και οντοτήτων που απαριθμούνταν στα στοιχεία α' και β' της διατάξεως αυτής. Συγκεκριμένα, το στοιχείο α' του εν λόγω άρθρου 5, παράγραφος 1, αφορούσε τα πρόσωπα και τις οντότητες που κατονομάζονταν στο παράρτημα της αποφάσεως 1737 (2006) καθώς και τα λοιπά πρόσωπα και οντότητες που κατονομάζονταν από το Συμβούλιο Ασφαλείας ή από την επιτροπή του Συμβουλίου Ασφαλείας, η οποία είχε συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 18 της αποφάσεως 1737 (2006). Ο κατάλογος αυτών των προσώπων και οντοτήτων περιλαμβανόταν στο παράρτημα I της κοινής θέσεως 2007/140. Το στοιχείο β' του εν λόγω άρθρου 5, παράγραφος 1, αφορούσε τα μη μνημονευόμενα στο εν λόγω παράρτημα I πρόσωπα και οντότητες που, μεταξύ άλλων, συμμετέχουν, συνδέονται άμεσα ή υποστηρίζουν τις δυνάμεις να συντελέσουν στη διάδοση των πυρηνικών όπλων πυρηνικές δραστηριότητες της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν. Ο κατάλογος αυτών των προσώπων και οντοτήτων περιλαμβανόταν στο παράρτημα II της ανωτέρω κοινής θέσεως.
- 5 Στο μέτρο που αφορούσε τις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η απόφαση 1737 (2006) τέθηκε σε εφαρμογή με τον κανονισμό (ΕΚ) 423/2007 του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 103, σ. 1), ο οποίος εκδόθηκε βάσει των άρθρων 60 ΕΚ και 301 ΕΚ και παρέπεμπε στην κοινή θέση 2007/140, το δε περιεχόμενό του είναι κατ' ουσίαν παρόμοιο με εκείνο της κοινής θέσεως, καθόσον τα ίδια ονόματα οντοτήτων και φυσικών προσώπων περιλαμβάνονται στο παράρτημα IV του κανονισμού αυτού, σχετικά με τα πρόσωπα, τις οντότητες και τους οργανισμούς που κατονομάζονταν από το Συμβούλιο Ασφαλείας ή από την επιτροπή κυρώσεων, και στο παράρτημα V του εν λόγω κανονισμού σχετικά με πρόσωπα, οντότητες και οργανισμούς πλην των περιλαμβανομένων στο ανωτέρω παράρτημα IV.
- 6 Το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 423/2007 είχε ως εξής:

«Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και όλοι οι οικονομικοί πόροι που βρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή ή τελούν υπό τον έλεγχο προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα V. Το παράρτημα V περιλαμβάνει τα φυσικά και νομικά πρόσωπα, τις οντότητες και τους οργανισμούς, που δεν καλύπτονται από το παράρτημα IV, τα οποία, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β) της κοινής θέσεως 2007/140/ΚΕΠΠΑ, έχουν αναγνωρισθεί ότι:

α) συμμετέχουν, συνδέονται άμεσα με ή παρέχουν στήριξη στο Ιράν για τις ευαίσθητες πυρηνικές του δραστηριότητες όσον αφορά τη διάδοση πυρηνικών όπλων [...].»

- 7 Διαπιστώνοντας ότι η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν συνέχιζε τις δραστηριότητές της που συνδέονταν με τον εμπλουτισμό ουρανίου και δεν συνεργαζόταν με τον ΔΟΑΕ, το Συμβούλιο Ασφαλείας εξέδωσε, στις 3 Μαρτίου 2008, την απόφαση 1803 (2008). Στο σημείο 10 της αποφάσεως αυτής, το Συμβούλιο Ασφαλείας:

«Καλεί όλα τα κράτη να επαγρυπνούν σχετικά με δραστηριότητες των χρηματοοικονομικών οργανισμών που βρίσκονται στο έδαφός τους με όλες τις τράπεζες που εδρεύουν στο Ιράν, ειδικότερα την Banque Mellī και την Banque Saderat, καθώς και τα υποκαταστήματα και τις θυγατρικές τους στην αλλοδαπή, ώστε οι δραστηριότητες αυτές να μη συμβάλουν σε ενέργειες δυνάμεις να συντελέσουν στη διάδοση πυρηνικών όπλων ή στην ανάπτυξη φορέων πυρηνικών όπλων, όπως αναφέρει η απόφαση 1737 (2006)».

- 8 Με την απόφαση 1929 (2010) της 9ης Ιουνίου 2010, το Συμβούλιο Ασφαλείας έλαβε αυστηρότερα μέτρα και αποφάσισε, μεταξύ άλλων, να δεσμεύσει τα κεφάλαια διαφόρων χρηματοπιστωτικών οντοτήτων. Στο σημείο 21 της εν λόγω αποφάσεως, το Συμβούλιο Ασφαλείας καλεί, μεταξύ άλλων, τα κράτη «να αποτρέψουν την παροχή στο έδαφός τους χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων της ασφαλίσεως και αντασφαλίσεως, ή τη μεταβίβαση προς, διά μέσου ή από το έδαφός τους, ή προς ή από τους υπηκόους τους ή τις οντότητες που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους (συμπεριλαμβανομένων των θυγατρικών στην αλλοδαπή), ή τέλος προς ή από πρόσωπα ή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα επί του εδάφους τους, κάθε είδους κεφαλαίων ή άλλων περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πόρων, εφόσον διαθέτουν στοιχεία βάσει των οποίων εικάζεται ευλόγως ότι οι εν λόγω υπηρεσίες, περιουσιακά στοιχεία ή πόροι ενδέχεται να συμβάλουν στις δυνάμενες να συντελέσουν στη διάδοση των πυρηνικών όπλων πυρηνικές δραστηριότητες του Ιράν ή στην ανάπτυξη φορέων πυρηνικών όπλων, δεσμεύοντας, μεταξύ άλλων, τα κεφάλαια και τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία και οικονομικούς πόρους που βρίσκονται στο έδαφός τους ή που ενδέχεται να βρεθούν εκεί αργότερα, ή που υπάγονται ή πρόκειται να υπαχθούν στη δικαιοδοσία τους και συνδέονται με τα εν λόγω προγράμματα ή δραστηριότητες, και ασκώντας ενισχυμένη εποπτεία για να αποφευχθούν οι εν λόγω συναλλαγές, σε συνεννόηση με τις εθνικές αρχές τους και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία τους».
- 9 Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, σε δήλωση που προσαρτήθηκε στα συμπεράσματά του της 17ης Ιουνίου 2010, εξέφρασε την αυξανόμενη ανησυχία του για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, επικρότησε την εκ μέρους του Συμβουλίου Ασφαλείας έκδοση της αποφάσεως 1929 (2010), δήλωσε ότι είχε λάβει γνώση της πιο πρόσφατης εκθέσεως του ΔΟΑΕ, της 31ης Μαΐου 2010, και ανακοίνωσε τη λήψη νέων περιοριστικών μέτρων που αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τον χρηματοπιστωτικό τομέα.
- 10 Με την απόφαση 2010/413, η οποία εκδόθηκε στις 26 Ιουλίου 2010, το Συμβούλιο έθεσε σε εφαρμογή τη δήλωση αυτή, καταργώντας την κοινή θέση 2007/140 και λαμβάνοντας πρόσθετα περιοριστικά μέτρα σε σχέση προς την ανωτέρω θέση. Οι αιτιολογικές σκέψεις 17 έως 20 της αποφάσεως 2010/413, σχετικά με τις χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες, υπενθυμίζουν όσα αποφάσισε το Συμβούλιο Ασφαλείας με την απόφαση 1929 (2010) και τη δήλωση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2010. Το κεφάλαιο 2 της αποφάσεως 2010/413 αφορά τον χρηματοπιστωτικό τομέα. Το άρθρο 10, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής προβλέπει ότι, προκειμένου να αποτραπεί η παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών στο έδαφος των κρατών μελών ή η μεταφορά προς, διά μέσου ή από το έδαφός τους, ή προς ή από υπηκόους των κρατών μελών ή οντότητες υπαγόμενες στη δικαιοδοσία τους (συμπεριλαμβανομένων των θυγατρικών της αλλοδαπής) ή πρόσωπα και χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς επί του εδάφους των κρατών μελών κάθε είδους κεφαλαίων ή άλλων περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πόρων που θα μπορούσαν να συμβάλουν στις δυνάμενες να συντελέσουν στη διάδοση των πυρηνικών όπλων πυρηνικές δραστηριότητες του Ιράν ή στην ανάπτυξη φορέων πυρηνικών όπλων, τα κράτη μέλη ασκούν ενισχυμένη εποπτεία όλων των συναλλαγών των υπαγόμενων στη δικαιοδοσία τους χρηματοπιστωτικών οργανισμών με τις τράπεζες που εδρεύουν στο Ιράν, τα υποκαταστήματα και τις θυγατρικές των τραπεζών αυτών ή τις οντότητες που τελούν υπό τον έλεγχό τους.
- 11 Το άρθρο 20, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2010/413 προβλέπει τη δέσμευση των κεφαλαίων πολλών κατηγοριών προσώπων και οντοτήτων. Το στοιχείο α' του εν λόγω άρθρου 20, παράγραφος 1, αφορά τα πρόσωπα και τις οντότητες που κατονομάστηκαν από το Συμβούλιο Ασφαλείας και απαριθμούνται στο παράρτημα I της αποφάσεως αυτής. Το στοιχείο β' του εν λόγω άρθρου 20, παράγραφος 1, αφορά τα «[πρόσωπα ή οντότητες] που δεν καλύπτονται από το παράρτημα I, τα οποία ασχολούνται ή έχουν άμεση σχέση με ή υποστηρίζουν τις ικανές να συντελέσουν στη διάδοση πυρηνικές δραστηριότητες του Ιράν ή την ανάπτυξη φορέων πυρηνικών όπλων, συν τοις άλλοις μέσω συνεργίας στην προμήθεια των απαγορευμένων ειδών, αγαθών, εξοπλισμών, υλικών και τεχνολογιών, ή [πρόσωπα και οντότητες] που ενεργούν εξ ονόματός τους ή υπό την εποπτεία τους ή [οντότητες] των οποίων έχουν την κυριότητα ή τις οποίες ελέγχουν, μεταξύ άλλων με παράνομα μέσα, ή [πρόσωπα και οντότητες] που βοήθησαν τα κατονομαζόμενα πρόσωπα ή οντότητες να αποφύγουν τις κυρώσεις των ΑΣΑΗΕ 1737 (2006), ΑΣΑΗΕ 1747 (2007), ΑΣΑΗΕ 1803

- (2008) και ΑΣΑΗΕ 1929 (2010) ή της παρούσας απόφασης, καθώς και [άλλους αξιωματούχους και οντότητες] του ΣΙΕΦ [Σώματος της ισλαμικής επαναστατικής φρουράς] και των ΝΓΙΔΙ [Ναυτιλιακών γραμμών της ισλαμικής δημοκρατίας του Ιράν] και [οντότητες] που τελούν υπό την κυριότητα ή τον έλεγχο τους ή που ενεργούν εξ ονόματός τους, όπως απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ».
- 12 Στο παράρτημα ΙΙ της απόφασης 2010/413 μνημονεύονται πολλές χρηματοπιστωτικές οντότητες ή όμιλοι τέτοιων οντοτήτων. Η Bank Saderat Iran (συμπεριλαμβανομένων όλων των υποκαταστημάτων και θυγατρικών της) περιλαμβάνεται στο σημείο 7 του τμήματος Ι, Β, του παραρτήματος αυτού. Παρατίθεται η ακόλουθη αιτιολογία:
- «Η [Bank Saderat Iran] είναι κρατική ιρανική τράπεζα (το ιρανικό κράτος κατέχει το 94 %). [Ε]χει παράσχει υπηρεσίες σε οντότητες που αναλαμβάνουν προμήθειες για τα ιρανικά προγράμματα πυρηνικών και βαλλιστικών πυραύλων, οι οποίες έχουν κατονομαστεί δυνάμει της ΑΣΑΗΕ 1737 [2006]. Η [Bank Saderat Iran] διαχειρίζεται τις πληρωμές και εγγυητικές επιστολές της DIO (κατά της οποίας θεσπίζει κυρώσεις η ΑΣΑΗΕ 1737 [2006]) και της Iran Electronics Industries μέχρι πρόσφατα, τον Μάρτιο του 2009. Η [Bank Saderat Iran] προμήθευσε εγγυητική επιστολή για λογαριασμό της σχετιζόμενης με τα πυρηνικά του Ιράν Mesbah Energy Company (που εν συνεχεία υπήχθη στις κυρώσεις της ΑΣΑΗΕ 1737 [2006]).»
- 13 Με τον εκτελεστικό κανονισμό 668/2010, που εκδόθηκε στις 26 Ιουλίου 2010 σε εκτέλεση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007, η επωνυμία της Bank Saderat Iran, η οποία περιλαμβανόταν στο σημείο 5 του τμήματος Ι, Β, του παραρτήματος αυτού του εκτελεστικού κανονισμού, προστέθηκε στον κατάλογο των νομικών προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που παρατίθενται στον πίνακα Ι του παραρτήματος V του κανονισμού 423/2007.
- 14 Η αιτιολογία για την εγγραφή της Bank Saderat Iran στον ανωτέρω κατάλογο είναι σχεδόν πανομοιότυπη με την παρατιθέμενη στην απόφαση 2010/413 αιτιολογία.
- 15 Με έγγραφο της 27ης Ιουλίου 2010, το Συμβούλιο πληροφόρησε την Bank Saderat Iran ότι είχε περιληφθεί στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ της απόφασης 2010/413 και στον κατάλογο του παραρτήματος V του κανονισμού 423/2007.
- 16 Με έγγραφο της 18ης και της 25ης Αυγούστου, καθώς και της 2ας, της 9ης και της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, η Bank Saderat Iran κάλεσε το Συμβούλιο να της κοινοποιήσει τα στοιχεία βάσει των οποίων είχε λάβει τα εις βάρος της περιοριστικά μέτρα. Με έγγραφο της 15ης Σεπτεμβρίου 2010, ζήτησε επίσης από το Συμβούλιο να επανεξετάσει την εν λόγω απόφαση.
- 17 Το παράρτημα ΙΙ της απόφασης 2010/413 αναθεωρήθηκε και αναδιατυπώθηκε με την απόφαση 2010/644, η οποία εκδόθηκε στις 25 Οκτωβρίου 2010. Στην αιτιολογική σκέψη 2 της απόφασης αυτής, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις που του υπέβαλαν οι ενδιαφερόμενοι.
- 18 Η επωνυμία της Bank Saderat Iran περιλήφθηκε και στο σημείο 7 του καταλόγου των οντοτήτων που περιέχει ο πίνακας Ι του παραρτήματος ΙΙ της απόφασης 2010/413, όπως αυτή διαμορφώθηκε με την απόφαση 2010/644. Στην αιτιολογία δεν γίνεται πλέον λόγος για κρατική ιρανική τράπεζα που ελέγχεται κατά 94 % από την ιρανική κυβέρνηση, αλλά για ελεγχόμενη εν μέρει από την ιρανική κυβέρνηση τράπεζα. Κατά τα λοιπά, η αιτιολογία είναι πανομοιότυπη με εκείνη της απόφασης 2010/413.

- 19 Ο κανονισμός 423/2007 καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό 961/2010, ο οποίος εκδόθηκε στις 25 Οκτωβρίου 2010. Κατά το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού:

«Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και όλοι οι οικονομικοί πόροι που βρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή ή τελούν υπό τον έλεγχο προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα VIII. Το παράρτημα VIII περιλαμβάνει τα φυσικά και νομικά πρόσωπα, τις οντότητες και τους οργανισμούς [...] τα οποία, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο β', της απόφασης 2010/413 [...] έχουν αναγνωρισθεί ότι:

- α) συμμετέχουν, συνδεόμενοι άμεσα ή παρέχοντας στήριξη, σε επικίνδυνες πυρηνικές δραστηριότητες του Ιράν όσον αφορά τη διάδοση πυρηνικών όπλων ή την εκ μέρους του ανάπτυξη συστημάτων εκτόξευσης πυρηνικών όπλων, μεταξύ άλλων με την ανάμιξή τους στην προμήθεια απαγορευμένων αγαθών και τεχνολογιών, ή ανήκουν ή ελέγχονται από τέτοιο πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό, ακόμη και με παράνομο τρόπο, ή ενεργούν εξ ονόματός του ή υπό την καθοδήγησή του·
- β) αποτελούν φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό που έχει συνδράμει κατονομαζόμενο πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό ώστε να παρακάμψει ή να παραβιάσει τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, την απόφαση 2010/413 [...] ή τις αποφάσεις 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) και 1929 (2010) [...].

[...].».

- 20 Η επωνυμία της Bank Saderat Iran περιλήφθηκε από το Συμβούλιο στο σημείο 7 του καταλόγου των νομικών προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που απαριθμούνται στο παράρτημα VIII, Β, του κανονισμού 961/2010. Η αιτιολογία για την εν λόγω εγγραφή είναι σχεδόν πανομοιότυπη με την παρατιθέμενη στην απόφαση 2010/413, όπως αυτή διαμορφώθηκε με την απόφαση 2010/644.
- 21 Με έγγραφο της 28ης Οκτωβρίου 2010, το Συμβούλιο απάντησε στο έγγραφο της Bank Saderat Iran, της 15ης Σεπτεμβρίου 2010, επισημαίνοντας ότι, κατόπιν επανεξετάσεως, απορρίπτει το αίτημά της περί διαγραφής της από τον κατάλογο του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413 και από τον κατάλογο του παραρτήματος VIII του κανονισμού 961/2010. Διευκρίνισε δε, συναφώς, ότι δεν συμεριζόταν την άποψη της Bank Saderat Iran ότι οι σχετικές με τις εγγυητικές επιστολές δραστηριότητες της δεν ήταν δυνατό να συμβάλουν στη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Απαντώντας στο αίτημα της Bank Saderat Iran να έχει πρόσβαση στον φάκελό της, το Συμβούλιο της κοινοποίησε τα αντίγραφα δύο προτάσεων για τη λήψη περιοριστικών μέτρων που είχαν υποβληθεί από κράτη μέλη (στο εξής: προτάσεις που κοινοποιήθηκαν στις 28 Οκτωβρίου 2010).
- 22 Στις 31 Μαΐου 2011, το Συμβούλιο κοινοποίησε στην Bank Saderat Iran, στο παράρτημα του υπομνήματος ανταπαντήσεως που κατέθεσε στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως επί της οποίας εκδόθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ένα έγγραφο του Συμβουλίου της 27ης Μαΐου 2011 που περιείχε απόσπασμα μιας τρίτης προτάσεως για την εγγραφή της Bank Saderat Iran στον κατάλογο των οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα (στο εξής: τρίτη πρόταση).
- 23 Την 1η Δεκεμβρίου 2011, το Συμβούλιο αποφάσισε, κατόπιν επανεξετάσεως, να διατηρήσει την Bank Saderat Iran στον κατάλογο της αποφάσεως 2010/413 με την απόφαση 2011/783, και στον κατάλογο του κανονισμού 961/2010 με τον εκτελεστικό κανονισμό 1245/2011.
- 24 Παραπέμποντας στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2011, το Συμβούλιο έλαβε νέα μέτρα με την απόφαση 2012/35/ΚΕΠΠΑ της 23ης Ιανουαρίου 2012, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413 (ΕΕ L 19, σ. 22).

25 Στις 23 Μαρτίου 2012, έλαβε νέα μέτρα με τον κανονισμό 267/2012, ο οποίος καταργεί και αντικαθιστά τον κανονισμό 961/2010. Η δέσμευση των κεφαλαίων και οικονομικών πόρων προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού 267/2012. Το άρθρο 23, παράγραφος 2, ορίζει τα εξής:

«Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και όλοι οι οικονομικοί πόροι που βρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή ή τελούν υπό τον έλεγχο προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΧ. Το παράρτημα ΙΧ περιλαμβάνει τα φυσικά και νομικά πρόσωπα, τις οντότητες και τους οργανισμούς τα οποία, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχεία β) και γ), της απόφασης [2010/413] του Συμβουλίου, έχει αναγνωρισθεί ότι:

α) συμμετέχουν, συνδεόμενοι άμεσα ή παρέχοντας στήριξη, σε επικίνδυνες πυρηνικές δραστηριότητες του Ιράν όσον αφορά τη διάδοση πυρηνικών όπλων ή την εκ μέρους του ανάπτυξη συστημάτων εκτόξευσης πυρηνικών όπλων, μεταξύ άλλων με την ανάμιξή τους στην προμήθεια απαγορευμένων αγαθών και τεχνολογιών, ή ανήκουν ή ελέγχονται από τέτοιο πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό, ακόμη και με παράνομο τρόπο, ή ενεργούν εξ ονόματός του ή υπό την καθοδήγησή του·

β) αποτελούν φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό που έχει συνδράμει κατονομαζόμενο πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό ώστε να παρακάμψει ή να παραβιάσει τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, την απόφαση [2010/413] ή τις αποφάσεις 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) και 1929 (2010) [...].

[...]

δ) αποτελούν άλλα πρόσωπα, οντότητες ή οργανισμούς που παρέχουν στήριξη, όπως υλική, υλικοτεχνική ή οικονομική, στην κυβέρνηση του Ιράν, και πρόσωπα και οντότητες που συνδέονται με αυτά·

[...]».

26 Η Bank Saderat Iran περιλαμβάνεται στο σημείο 7 του πίνακα Β, υπό τον τίτλο Ι, του παραρτήματος ΙΧ του κανονισμού 267/2012. Η αιτιολογία για την εν λόγω εγγραφή είναι σχεδόν πανομοιότυπη με την παρατιθέμενη στην απόφαση 2010/413, όπως αυτή διαμορφώθηκε με την απόφαση 2010/644.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

27 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Οκτωβρίου 2010, η Bank Saderat Iran άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως 2010/413 και του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010. Εν συνεχεία διεύρυνε τα αιτήματά της ζητώντας, επίσης, την ακύρωση της αποφάσεως 2010/644, του κανονισμού 961/2010, της αποφάσεως 2011/783, του εκτελεστικού κανονισμού 1245/2011 και του κανονισμού 267/2012, στο μέτρο που οι πράξεις αυτές την αφορούν.

28 Καταρχάς, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τα επιχειρήματα τόσο του Συμβουλίου όσο και της Επιτροπής, κατά τα οποία η Bank Saderat Iran δεν είχε δικαίωμα να επικαλείται τις προστασίες και εγγυήσεις που συνδέονται με τα θεμελιώδη δικαιώματα.

29 Εν συνεχεία, εξέτασε την προσφυγή της Bank Saderat Iran. Η προσφεύγουσα προέβαλε τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος στηριζόταν σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας και του δικαιώματός της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Με τον δεύτερο λόγο προέβαλε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με τη λήψη εις βάρος της περιοριστικών μέτρων. Ο τρίτος λόγος στηριζόταν σε παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

- 30 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηριζόταν σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας και του δικαιώματός της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε καθέναν από τους δικαιολογητικούς λόγους που αφορούσαν την Bank Saderat Iran και περιέχονταν στις επίμαχες πράξεις και στις προτάσεις για λήψη περιοριστικών μέτρων. Έκρινε δε ότι το Συμβούλιο είχε παραβεί την υποχρέωση αιτιολογήσεως σε σχέση με τον δεύτερο δικαιολογητικό λόγο που αφορούσε τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, εξαιτίας της ελλείψεως σαφήνειας. Λόγω της ασάφειας αυτής συνέτρεχε και προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας της Bank Saderat Iran σε σχέση με τον δεύτερο αυτό λόγο. Επιπλέον συνέτρεχε προσβολή του ανωτέρω δικαιώματος σε σχέση με την απόφαση 2010/413, τον εκτελεστικό κανονισμό 668/2010, την απόφαση 2010/644 και τον κανονισμό 961/2010 λόγω της όψιμης κοινοποίησής της τρίτης προτάσεως για λήψη περιοριστικών μέτρων. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η εξέταση που είχε προηγηθεί της εκδόσεως της αποφάσεως 2010/413 και του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010 ήταν πλημμελής, καθότι ο φάκελος δεν περιείχε καμία ένδειξη που να υποδηλώνει ότι το Συμβούλιο είχε ελέγξει τον πρόσφορο χαρακτήρα και το βάσιμο των αφορώντων την Bank Saderat Iran στοιχείων. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως όσον αφορά την απόφαση 2010/413, τον εκτελεστικό κανονισμό 668/2010, την απόφαση 2010/644 και τον κανονισμό 961/2010.
- 31 Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε ακολούθως τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος στηριζόταν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τη λήψη περιοριστικών μέτρων εις βάρος της Bank Saderat Iran. Η εξέταση αυτή εστίασε στους δικαιολογητικούς λόγους που θεωρούνταν αρκούντως σαφείς και μη παραβαίνοντες την υποχρέωση αιτιολογήσεως. Δεδομένου ότι κανένας από τους λόγους αυτούς που είχε προβάλει το Συμβούλιο έναντι της προσφεύγουσας δεν δικαιολογούσε τη λήψη περιοριστικών μέτρων εις βάρος της, το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως και ακύρωσε τις επίμαχες πράξεις στο μέτρο που αφορούν την προσφεύγουσα, χωρίς να κρίνει απαραίτητο να εξετάσει τον τρίτο λόγο ακυρώσεως ο οποίος στηριζόταν σε παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
- 32 Η Bank Saderat Iran υποστήριζε ότι ο κανονισμός 267/2012 αποτελεί, κατά την άποψή της, απόφαση ληφθείσα με τη μορφή κανονισμού και όχι πραγματικό κανονισμό. Συνεπώς, το άρθρο 60, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορούσε να έχει εφαρμογή εν προκειμένω. Στη σκέψη 123 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας του Δικαστηρίου, ο κανονισμός 267/2012, συμπεριλαμβανομένου του παραρτήματός του ΙΧ, έχει τη φύση κανονισμού, δεδομένου ότι το άρθρο 51, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού προβλέπει ότι είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος, κατ' αντιστοιχία προς τα αποτελέσματα ενός κανονισμού, όπως αυτά προβλέπονται στο άρθρο 288 ΣΛΕΕ. Συνεπώς, το άρθρο 60, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν όντως εφαρμοστέο εν προκειμένω.

Αιτήματα των διαδίκων

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 33 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς και να απορρίψει την προσφυγή που άσκησε η Bank Saderat Iran κατά των επίμαχων πράξεων·
 - να καταδικάσει την Bank Saderat Iran στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο τόσο πρωτοδίκως όσο και στο πλαίσιο της παρούσας αιτήσεως αναιρέσεως.

- 34 Η Bank Saderat Iran ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 35 Η Επιτροπή υποστηρίζει πλήρως τα αιτήματα που διατύπωσε το Συμβούλιο στην αίτησή του αναιρέσεως.
- 36 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ζητεί από το Δικαστήριο να κάνει δεκτή την αίτηση αναιρέσεως, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει την προσφυγή που άσκησε η Bank Saderat Iran κατά των επίμαχων πράξεων.

Επί της ανταναιρέσεως

- 37 Η Bank Saderat Iran ζητεί από το Δικαστήριο:
- να δεχτεί την αντανάιρεση και να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου λαμβανομένων υπόψη των σφαλμάτων που προσδιορίζονται στην αντανάιρεση·
 - να ακυρώσει τις επίμαχες πράξεις (εκάστη εξ αυτών αυτοτελώς) στο μέτρο που αφορούν την Bank Saderat Iran και
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Bank Saderat Iran στο πλαίσιο της ανταναιρέσεως.
- 38 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αντανάιρεση και να καταδικάσει την Bank Saderat Iran στα συναφή δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 39 Το Συμβούλιο προβάλλει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει πολλαπλώς πλάνη περί το δίκαιο.

Επί της ενστάσεως απαραδέκτου των λόγων που αντλούνται από προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 40 Στη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τα επιχειρήματα του Συμβουλίου και της Επιτροπής, κατά τα οποία η Bank Saderat Iran δεν είχε δικαίωμα να επικαλείται τις προστασίες και εγγυήσεις που συνδέονται με τα θεμελιώδη δικαιώματα. Στη σκέψη 39 της αποφάσεως αυτής έκρινε ότι το δίκαιο της Ένωσης δεν περιέχει κανόνες που να μην επιτρέπουν σε νομικά πρόσωπα τα οποία είναι φορείς τρίτων κρατών να επικαλούνται προς όφελός τους τις προστασίες και εγγυήσεις που συνδέονται με τα θεμελιώδη δικαιώματα και, στη σκέψη 40 της εν λόγω αποφάσεως, έκρινε ότι, εν πάση περιπτώσει, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν είχαν προβάλει στοιχεία από τα οποία να μπορεί να αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα ήταν όντως φορέας του ιρανικού κράτους.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 41 Το Συμβούλιο επικρίνει, καταρχάς, τις σκέψεις 34 έως 43 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης. Φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι η Bank Saderat Iran, ακόμη και αν αποδεικνυόταν ότι είναι φορέας του ιρανικού κράτους, μπορούσε να επικαλεστεί προς όφελός της, ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, τις προστασίες και εγγυήσεις που συνδέονται με τα θεμελιώδη δικαιώματα.
- 42 Το Συμβούλιο αντλεί επιχειρήματα από το άρθρο 34 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), το οποίο αποκλείει τη δυνατότητα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων να επιλαμβάνεται προσφυγής ασκηθείσας από κυβερνητικούς οργανισμούς και παρεμφερείς οντότητες, καθώς και από άλλες παρεμφερείς διατάξεις, όπως το άρθρο 44 της Αμερικανικής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, της 22ας Νοεμβρίου 1969. Η *ratio legis* έγκειται στο ότι ένα κράτος δεν μπορεί να αναγνωριστεί ως υποκείμενο θεμελιωδών δικαιωμάτων. Μολονότι οι Συνθήκες της Ένωσης και ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν περιλαμβάνουν διατάξεις ανάλογες προς αυτή του άρθρου 34 της ΕΣΔΑ, εφαρμόζεται κατά την άποψη του Συμβουλίου η ίδια αρχή.
- 43 Το Συμβούλιο εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο, επειδή έκρινε ότι δεν υπήρχε κανένα στοιχείο από το οποίο να αποδεικνύεται ότι η Bank Saderat Iran συνιστά όντως κυβερνητικό οργανισμό. Επ' αυτού, το Συμβούλιο παραθέτει:
- τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, κατά την οποία πρέπει να εκτιμάται προσεκτικά το εκάστοτε πραγματικό και νομικό πλαίσιο, προκειμένου να καθοριστεί εάν μια οντότητα είναι κυβερνητική ή μη κυβερνητική οργάνωση ή οντότητα·
 - τις εργασίες της Επιτροπής Διεθνούς Δικαίου των Ηνωμένων Εθνών, και ιδίως τα σχόλια επί του άρθρου 2, στοιχείο β', της Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για τη δικαστική ασυλία των κρατών και των περιουσιακών τους στοιχείων, που θεσπίστηκε στις 2 Δεκεμβρίου 2004, βάσει των οποίων η έννοια «των οργανισμών ή θεσμικών οργάνων του κράτους και άλλων φορέων» μπορεί να καλύπτει τις κρατικές επιχειρήσεις ή άλλους φορείς που έχει ιδρύσει το κράτος και οι οποίοι διενεργούν εμπορικές συναλλαγές, και
 - τη νομολογία του Δικαστηρίου σε υποθέσεις ενισχύσεων (απόφαση Γαλλία κατά Επιτροπής, C-482/99, EU:C:2002:294, σκέψη 55).
- 44 Επομένως, κατά την εκτίμηση του Συμβουλίου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι, καθόσον η Bank Saderat Iran ασκεί εμπορικές δραστηριότητες υποκείμενες στο κοινό δίκαιο, αυτές δεν μπορούν να χαρακτηρίζονται ως «δημόσια υπηρεσία» ακόμη και αν είναι αναγκαίες για τη λειτουργία της οικονομίας ενός κράτους. Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε δεόντως υπόψη την επιρροή που η ιρανική κυβέρνηση ασκεί στην Bank Saderat Iran, παρά τη μείωση του ποσοστού συμμετοχής της κατόπιν ιδιωτικοποίησής.
- 45 Η Bank Saderat Iran αμφισβητεί τα επιχειρήματα του Συμβουλίου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 46 Πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφυγή που άσκησε η Bank Saderat Iran εντάσσεται στο πλαίσιο του άρθρου 275, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ (αποφάσεις Συμβούλιο κατά Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, σκέψη 50, καθώς και Συμβούλιο κατά Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, σκέψη 48).

- 47 Η Bank Saderat Iran προβάλλει λόγους ακυρώσεως που αντλούνται από προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας και του δικαιώματός της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Επίκληση τέτοιων δικαιωμάτων χωρεί από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί προσφυγή ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης (απόφαση Συμβούλιο κατά Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, σκέψη 49).
- 48 Το ίδιο ισχύει για τους λόγους ακυρώσεως που αντλούνται από παράβαση ουσιώδους τύπου, όπως ο λόγος που στηρίζεται σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως πράξεως (απόφαση Συμβούλιο κατά Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, σκέψη 50).
- 49 Όσον αφορά τους λόγους που αντλούνται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή από παραβίαση της γενικής αρχής της αναλογικότητας, διαπιστώνεται ότι η δυνατότητα επικλήσεώς τους από μια κρατική οντότητα αποτελεί ζήτημα που άπτεται της ουσίας της διαφοράς (αποφάσεις Συμβούλιο κατά Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, σκέψη 51, καθώς και Συμβούλιο κατά Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, σκέψη 51).
- 50 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω στοιχείων πρέπει να απορριφθεί ο λόγος αναιρέσεως που προβάλλει το Συμβούλιο, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθεί το επιχείρημα ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη επειδή έκρινε ότι δεν είχε αποδειχθεί ότι η Bank Saderat Iran ήταν κρατική οντότητα, δεδομένου ότι το επιχείρημα αυτό είναι αλυσιτελές.

Επί της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, των δικαιωμάτων άμυνας, του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και της προσβάσεως στον φάκελο

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 51 Στις σκέψεις 47 έως 49 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε τη νομολογία σχετικά με την υποχρέωση αιτιολογήσεως των πράξεων κατά το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Στις σκέψεις 50 έως 53 της αποφάσεως αυτής, υπενθύμισε τη νομολογία σχετικά με τα δικαιώματα άμυνας και την υποχρέωση κοινοποιήσεως στην ενδιαφερόμενη οντότητα των εις βάρος της προβαλλομένων στοιχείων, ώστε αυτή να μπορεί να υποστηρίξει λυσιτελώς την άποψή της σε σχέση με τα στοιχεία αυτά.
- 52 Στις σκέψεις 61 και 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, προκειμένου να εξεταστεί εάν τηρήθηκαν η υποχρέωση αιτιολογήσεως και η υποχρέωση κοινοποιήσεως στην Bank Saderat Iran των επιβαρυντικών γι' αυτή στοιχείων, πρέπει να ληφθούν υπόψη, πέραν της αιτιολογίας που περιλαμβάνεται στις επίμαχες πράξεις, δύο προτάσεις για τη λήψη περιοριστικών μέτρων που κοινοποιήθηκαν από το Συμβούλιο στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 28ης Οκτωβρίου 2010, καθώς και η τρίτη πρόταση που επισυνάφθηκε από το Συμβούλιο στο υπόμνημά του ανταπαντήσεως, το οποίο κατατέθηκε στις 31 Μαΐου 2011. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, οι προτάσεις αυτές υποβλήθηκαν στις αντιπροσωπείες των κρατών μελών στο πλαίσιο λήψεως των περιοριστικών μέτρων που αφορούσαν την προσφεύγουσα και συνιστούν, συνεπώς, στοιχεία επί των οποίων στηρίζονται τα μέτρα αυτά.
- 53 Στη σκέψη 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ως εξής:

«[...] είναι αληθές ότι και οι τρεις προτάσεις κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα μετά την άσκηση της προσφυγής, αυτή μάλιστα που επισυνάφθηκε στο υπόμνημα ανταπαντήσεως της κοινοποιήθηκε μετά την προσαρμογή των αιτημάτων της συνεπεία της εκδόσεως της αποφάσεως 2010/644 και του κανονισμού 961/2010. Ως εκ τούτου, οι προτάσεις αυτές δεν μπορούν να συμπληρώσουν εγκύρως την αιτιολογία της αποφάσεως 2010/413, του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010 και, όσον αφορά την πρόταση που επισυνάφθηκε στο υπόμνημα ανταπαντήσεως, της αποφάσεως 2010/644 και του κανονισμού 961/2010. Είναι δυνατόν, εντούτοις, να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της

νομιμότητας των μεταγενεστέρων πράξεων, ήτοι της αποφάσεως 2011/783, του εκτελεστικού κανονισμού 1245/2011 και του κανονισμού 267/2012, όσον αφορά και τις τρεις προτάσεις, καθώς και της αποφάσεως 2010/644 και του κανονισμού 961/2010 όσον αφορά τις προτάσεις που κοινοποιήθηκαν στις 28 Οκτωβρίου 2010.»

54 Στις σκέψεις 64 έως 73 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε κάθε δικαιολογητικό λόγο που παρατίθεται στις επίμαχες πράξεις και στις προτάσεις για τη λήψη περιοριστικών μέτρων. Οι σκέψεις 64 έως 66 έχουν ως εξής:

«64 Οι [επίμαχες] πράξεις παραθέτουν τους ακόλουθους τέσσερις δικαιολογητικούς λόγους που αφορούν την προσφεύγουσα:

- η προσφεύγουσα ελέγχεται από το ιρανικό κράτος είτε κατά ποσοστό 94 %, σύμφωνα με την απόφαση 2010/413 και τον εκτελεστικό κανονισμό 668/2010, είτε εν μέρει, σύμφωνα με τις μεταγενέστερες πράξεις [στο εξής: πρώτος δικαιολογητικός λόγος]·
- η προσφεύγουσα παρέσχε χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες σε οντότητες που προβαίνουν σε αγορές προοριζόμενες για τα πυρηνικά προγράμματα και τα προγράμματα βαλλιστικών πυραύλων του Ιράν· μεταξύ των οντοτήτων αυτών περιλαμβάνονται αυτές τις οποίες αφορά η απόφαση 1737 (2006) [...] [στο εξής: δεύτερος δικαιολογητικός λόγος]·
- τον Μάρτιο του 2009, η προσφεύγουσα ασχολούνταν ακόμη με τις πληρωμές και τις εγγυητικές επιστολές της Organisation des industries de la défense (στο εξής: OID) και της Iran Electronics Industries (στο εξής: IEI), στις οποίες επιβλήθηκαν περιοριστικά μέτρα [στο εξής: τρίτος δικαιολογητικός λόγος]·
- το 2003, η προσφεύγουσα κατάρτισε εγγυητικές επιστολές για λογαριασμό της εταιρίας Mesbah Energy Company, που συνδέεται με το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα [στο εξής: τέταρτος δικαιολογητικός λόγος].

65 Οι δικαιολογητικοί λόγοι που εκτίθενται στις προτάσεις λήψεως περιοριστικών μέτρων οι οποίες επισυνάφθηκαν στο έγγραφο του Συμβουλίου της 28ης Οκτωβρίου 2010 συμπίπτουν πλήρως με αυτούς που εκτίθενται στις προσβαλλόμενες πράξεις.

66 Η τρίτη όμως πρόταση λήψεως περιοριστικών μέτρων, η οποία έχει επισυναφθεί στο υπόμνημα ανταπαντήσεως, προσθέτει έναν πέμπτο δικαιολογητικό λόγο, κατά τον οποίο η προσφεύγουσα παρέσχε χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες στον Sanam Industria Group.»

55 Στη σκέψη 73, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο είχε μεν παραβεί την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθώς και την υποχρέωση κοινοποιήσεως στην προσφεύγουσα των στοιχείων που έλαβε υπόψη εις βάρος της σε σχέση με τον δεύτερο δικαιολογητικό λόγο εξαιτίας της υπέρμετρης ασάφειάς του, αλλά οι υποχρεώσεις αυτές είχαν τηρηθεί όσον αφορά τους λοιπούς δικαιολογητικούς λόγους.

56 Όσον αφορά την πρόσβαση στον φάκελο, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 79 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο δεν παρέσχε εγκαίρως στην προσφεύγουσα πρόσβαση στις προτάσεις για τη λήψη περιοριστικών μέτρων, καθόσον δύο προτάσεις είχαν επισυναφθεί σε έγγραφο της 28ης Οκτωβρίου 2010 και η τρίτη στο υπόμνημα ανταπαντήσεως, ενώ η προθεσμία που είχε τάξει το Συμβούλιο στην προσφεύγουσα για να υποβάλει τις παρατηρήσεις της μετά την έκδοση της αποφάσεως 2010/413 και του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010 έληγε στις 15 Σεπτεμβρίου 2010.

- 57 Αποφαινόμενο σχετικά με τη δυνατότητα της προσφεύγουσας να υποστηρίξει λυσιτελώς την άποψή της, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 82 και 83 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι είχε παρασχεθεί στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να υποστηρίξει λυσιτελώς την άποψή της, εκτός από την περίπτωση που αφορά, αφενός, τον δεύτερο δικαιολογητικό λόγο τον οποίο είχε προβάλει το Συμβούλιο και είναι υπέρμετρα ασαφής και, αφετέρου, τις τρεις προτάσεις για τη λήψη περιοριστικών μέτρων, τις οποίες δεν είχε στη διάθεσή της η προσφεύγουσα στις 15 Σεπτεμβρίου 2010.
- 58 Στη σκέψη 86 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι παρατηρήσεις της προσφεύγουσας ελήφθησαν υπόψη από το Συμβούλιο κατά την επανεξέταση στην οποία τούτο προέβη. Στη σκέψη 85 της αποφάσεως αυτής επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι το Συμβούλιο διόρθωσε τη μνεία σχετικά με το ποσοστό συμμετοχής του ιρανικού κράτους στο κεφάλαιο της Bank Saderat Iran, την ακρίβεια της οποίας είχε αμφισβητήσει η προσφεύγουσα.
- 59 Στη σκέψη 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι είχε προσβληθεί το δικαίωμα της προσφεύγουσας σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, δεδομένης της ασάφειας του δεύτερου δικαιολογητικού λόγου που είχε προβάλει το Συμβούλιο και της όψιμης κοινοποιήσεως των τριών προτάσεων για τη λήψη περιοριστικών μέτρων.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 60 Πρώτον, υπό τον τίτλο «Υποχρέωση αιτιολογήσεως», το Συμβούλιο εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο, εξετάζοντας κάθε δικαιολογητικό λόγο μεμονωμένα αντί να τους εξετάσει όλους σφαιρικά, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Οι λόγοι αυτοί προφανώς συνδέονται μεταξύ τους. Ειδικότερα, ο τρίτος και ο τέταρτος δικαιολογητικός λόγος συνιστούν ακριβέστερη περιγραφή της συμπεριφοράς που εκτίθεται στον δεύτερο λόγο. Εξάλλου, μολοντί ο συγκεκριμένος δεύτερος λόγος δεν περιείχε καμία αναφορά στα παρατιθέμενα στους καταλόγους των Ηνωμένων Εθνών και της Ένωσης ονόματα των οντοτήτων, στις οποίες η Bank Saderat Iran παρέχει τραπεζικές υπηρεσίες, η εν λόγω τράπεζα θα μπορούσε να τον αμφισβητήσει, εάν κανείς από τους πελάτες της δεν είχε περιληφθεί στους καταλόγους των Ηνωμένων Εθνών ή της Ένωσης.
- 61 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν είναι αποδεκτή η θέση που υιοθέτησε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 73 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία η προσφυγή ακυρώσεως είναι βάσιμη όσον αφορά ορισμένους λόγους, αλλά όχι ως προς τον δεύτερο δικαιολογητικό λόγο. Το Συμβούλιο δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι παρέβη, ως προς κάθε λόγο χωριστά, την υποχρέωση αιτιολογήσεως και κοινοποιήσεως που υπέχει έναντι της προσφεύγουσας.
- 62 Στο υπόμνημά του παρεμβάσεως, το Ηνωμένο Βασίλειο αμφισβητεί επίσης το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι ο δεύτερος δικαιολογητικός λόγος είναι υπέρμετρα ασαφής, δεδομένου ότι ο λόγος αυτός πρέπει να συνδυαστεί με τους λόγους που έπονται.
- 63 Δεύτερον, υπό τον τίτλο «Πρόσβαση στον φάκελο», το Συμβούλιο αμφισβητεί την παρατιθέμενη στη σκέψη 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, κατά την οποία «προκειμένου να αξιολογηθεί η τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και της υποχρέωσης κοινοποιήσεως στην ενδιαφερόμενη οντότητα των επιβαρυντικών γι' αυτήν στοιχείων, πρέπει να ληφθούν υπόψη, πέραν της αιτιολογίας που περιλαμβάνεται στις προσβαλλόμενες πράξεις, οι τρεις προτάσεις για τη λήψη περιοριστικών μέτρων που κοινοποιήθηκαν από το Συμβούλιο στην προσφεύγουσα».
- 64 Προβάλλει δε ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή της νομολογίας που παραθέτει στη σκέψη 52 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η οποία διαμορφώθηκε στο πλαίσιο των πρώτων υποθέσεων που αφορούσαν την τρομοκρατία, ενώ δεν προβλήθηκε κανένας λόγος ο οποίος να δικαιολογεί την εγγραφή σε κατάλογο προσώπων, οντοτήτων και φορέων που υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα και ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, οι όροι «λόγοι» και «στοιχεία» ήταν

εναλλάξιμοι. Εν προκειμένω, οι πράξεις περιείχαν λόγους, με αποτέλεσμα να μη δικαιολογείται διόλου η αναγκαιότητα κοινοποίησης των προτάσεων για τη λήψη περιοριστικών μέτρων, οι οποίες, ούτως ή άλλως, δεν απέφεραν κανένα πρόσθετο όφελος.

- 65 Ως προς τα στοιχεία που δεν περιλαμβάνονταν στην αιτιολογία του Συμβουλίου, ούτε αυτά θα έπρεπε να κοινοποιηθούν χωριστά, δεδομένου ότι δεν δύναται να συναχθεί αυτοδικαίως ότι το Συμβούλιο χρησιμοποίησε τα εν λόγω στοιχεία ως αιτιολογία και ως αποδεικτικά στοιχεία. Κατά το Συμβούλιο, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να εφαρμόσει τη νομολογία που παρέθεσε στη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, κατά την οποία, όταν η αιτιολογία είναι αρκούντως σαφής, το Συμβούλιο οφείλει να παρέχει πρόσβαση σε όλα τα διοικητικά έγγραφα που δεν είναι εμπιστευτικής φύσεως και αφορούν το επίμαχο μέτρο μόνον κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, Bank Mellī Iran κατά Συμβουλίου, T-390/08, EU:T:2009:401, σκέψη 97).
- 66 Παραπέμποντας στη σκέψη 111 της απόφασης Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518), το Ηνωμένο Βασίλειο προβάλλει ότι, αναφορικά με καταλόγους οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, πρέπει να κοινοποιείται μόνον η παρεχόμενη από το Συμβούλιο αιτιολογία για την εγγραφή σε τέτοιους καταλόγους και όχι οι προτάσεις για εγγραφή των οικείων οντοτήτων.
- 67 Η Bank Saderat Iran συντάσσεται με το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου. Υποστηρίζει δε, όσον αφορά τον δεύτερο δικαιολογητικό λόγο, ότι αυτός δεν αποσαφηνίζεται με τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο.
- 68 Η Bank Saderat Iran υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο όφειλε να παράσχει τις προτάσεις για εγγραφή στους εν λόγω καταλόγους κατά την ημέρα της εν λόγω εγγραφής ή λίγο μετά, δεδομένου ότι επρόκειτο για τα μόνα στοιχεία που συνέθεταν τον φάκελο. Όσον αφορά τη δήλωση του Συμβουλίου ότι ουδόλως θα χρησίμευε στην Bank Saderat Iran να λάβει τις προτάσεις αυτές, η Bank Saderat Iran απαντά ότι δεν απόκειται στο Συμβούλιο να κρίνει ποια στοιχεία του φακέλου θα μπορούσαν να είναι λυσιτελή για τον προσφεύγοντα. Η αναγνώριση στο Συμβούλιο της δυνατότητας να επιλέγει τα παρεχόμενα στοιχεία του φακέλου θα συνιστούσε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.
- 69 Η Bank Saderat Iran αμφισβητεί το επιχείρημα ότι, εν προκειμένω, θα έπρεπε να έχει εφαρμοσθεί η νομολογία που διαμορφώθηκε με την απόφαση Bank Mellī Iran κατά Συμβουλίου (T-390/08, EU:T:2009:401), δεδομένου ότι δεν διέθετε αρκούντως σαφείς πληροφορίες που να της επιτρέπουν να εκθέσει λυσιτελώς την άποψή της επί των εις βάρος της προβαλλομένων στοιχείων. Υπογραμμίζει δε ότι τόσο το Γενικό Δικαστήριο όσο και το Συμβούλιο βασίσθηκαν στο γεγονός ότι οι προτάσεις για εγγραφή στους καταλόγους των υποκειμένων σε περιοριστικά μέτρα οντοτήτων συνιστούσαν αποδεικτικά στοιχεία, ενώ δεν συνέτρεχε κάτι τέτοιο.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 70 Κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως των βλαπτικών πράξεων, η οποία αποτελεί αναγκαίο συμπλήρωμα της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, έχει ως σκοπό, αφενός, να παράσχει στον ενδιαφερόμενο ικανές ενδείξεις ως προς το αν η πράξη είναι όντως βάσιμη ή αν ενδεχομένως είναι πλημμελής και το κύρος της δύναται να αμφισβητηθεί ενώπιον του δικαστή της Ένωσης και, αφετέρου, να παράσχει στον εν λόγω δικαστή τη δυνατότητα ελέγχου της νομιμότητας της συγκεκριμένης πράξεως (βλ. αποφάσεις Συμβούλιο κατά Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, σκέψη 49 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και Συμβούλιο κατά Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, σκέψη 74).
- 71 Η απαιτούμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να προσαρμόζεται στη φύση της επίμαχης πράξεως και στο πλαίσιο εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε. Η απαίτηση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως δε του περιεχομένου της

πράξεως, της φύσεως της παρατιθέμενης αιτιολογίας και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Δεν απαιτείται η αιτιολογία να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον ο επαρκής χαρακτήρας ορισμένης αιτιολογίας πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του γράμματός της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. απόφαση Συμβούλιο κατά Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, σκέψη 53 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Μια βλαπτική πράξη είναι επαρκώς αιτιολογημένη, εφόσον έχει εκδοθεί εντός πλαισίου γνωστού στον ενδιαφερόμενο, το οποίο του επιτρέπει να γνωρίζει το περιεχόμενο του εις βάρος του ληφθέντος μέτρου (αποφάσεις Συμβούλιο κατά Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, σκέψη 71, καθώς και Συμβούλιο κατά Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, σκέψη 75).

- 72 Προκειμένου περί περιοριστικών μέτρων, η προβλεπόμενη στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρέωση αιτιολογήσεως, χωρίς να εκτείνεται μέχρι την επιβολή υποχρεώσεως λεπτομερούς απαντήσεως στις παρατηρήσεις που διατύπωσε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, συνεπάγεται ότι, σε κάθε περίπτωση, ακόμη και όταν η αιτιολογία της πράξεως της Ένωσης προσαρμόζεται στους λόγους που έχει επικαλεστεί διεθνές όργανο, πρέπει να προσδιορίζει τους επιμέρους, ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους, για τους οποίους οι αρμόδιες αρχές φρονούν ότι πρέπει να επιβληθούν περιοριστικά μέτρα στο θιγόμενο πρόσωπο. Ως εκ τούτου, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει, μεταξύ άλλων, να εξακριβώσει ότι οι προβαλλόμενοι λόγοι είναι αρκούντως σαφείς και συγκεκριμένοι (βλ., συναφώς, αποφάσεις Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψεις 116 και 118, καθώς και Συμβούλιο κατά Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, σκέψη 76).
- 73 Εν προκειμένω, κατά την εξέταση του δεύτερου δικαιολογητικού λόγου, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, δεδομένου ότι το Συμβούλιο δεν προέβαλε ενώπιόν του ότι ο δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος έπρεπε να εξεταστούν από κοινού.
- 74 Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν γινόταν δεκτό, όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο, ότι ο ως άνω δεύτερος λόγος έπρεπε να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα του τρίτου και του τέταρτου λόγου, η Bank Saderat Iran δεν θα μπορούσε από τον συνδυασμό των συγκεκριμένων λόγων να αντιληφθεί επακριβώς ποιες τραπεζικές υπηρεσίες παρέσχε και σε ποιες οντότητες «που προβαίνουν σε αγορές προοριζόμενες για τα πυρηνικά προγράμματα και τα προγράμματα βαλλιστικών πυραύλων του Ιράν», εκ των οποίων ορισμένες «αφορά η απόφαση 1737 (2006) [...]». Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν είναι δυνατό να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο το γεγονός ότι, στη σκέψη 73 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο δεύτερος λόγος εγγραφής στους εν λόγω καταλόγους είναι υπέρμετρα ασαφής.
- 75 Τέλος, όσον αφορά την πρόσβαση στον φάκελο, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ορθώς, στις σκέψεις 77, 83 και 102 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο όφειλε να διασφαλίσει, πριν από τη λήψη των περιοριστικών μέτρων, την έγκαιρη κοινοποίηση στην Bank Saderat Iran των προβαλλόμενων εις βάρος της επιβαρυντικών στοιχείων ώστε να είναι αυτή σε θέση να προβάλει λυσιτελώς την άποψή της και ότι η όψιμη κοινοποίηση των τριών προτάσεων για τη λήψη περιοριστικών μέτρων προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας και το δικαίωμά της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και, ως εκ τούτου, είχε αντίκτυπο στη νομιμότητα της αποφάσεως 2010/413, του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010, της αποφάσεως 2010/644 και του κανονισμού 961/2010, στο μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούσαν την Bank Saderat Iran.

Επί των πλημμελειών του ελέγχου στον οποίο προέβη το Συμβούλιο

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 76 Στο πλαίσιο του ίδιου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, το Γενικό Δικαστήριο συνοψίζει ένα επιχείρημα της Bank Saderat Iran ως εξής:

«91 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο δεν προέβη σε πραγματική εξέταση των περιστάσεων της προκειμένης περιπτώσεως, αλλά υιοθέτησε απλώς και μόνον τις προτάσεις που υπέβαλαν τα κράτη μέλη. Το ελάττωμα αυτό βαρύνει τόσο την εξέταση η οποία προηγήθηκε της λήψεως των περιοριστικών μέτρων που την αφορούσαν όσο και την περιοδική επανεξέταση των ίδιων μέτρων.»

- 77 Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ως ακολούθως:

«95 Εν προκειμένω, αφενός, η δικογραφία δεν περιέχει κάποια ένδειξη που να υποδηλώνει ότι το Συμβούλιο έλεγξε τον πρόσφορο χαρακτήρα και το βάσιμο των αφορώντων την προσφεύγουσα στοιχείων που του υποβλήθηκαν πριν την έκδοση της αποφάσεως 2010/413 και του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010. Αντιθέτως, η εσφαλμένη αναγραφή, στις πράξεις αυτές, του βαθμού συμμετοχής του ιρανικού κράτους στο κεφάλαιο της προσφεύγουσας, της οποίας η ανακρίβεια δεν αμφισβητείται από το Συμβούλιο, αποδεικνύει ότι ουδείς σχετικός έλεγχος πραγματοποιήθηκε.

96 Αφετέρου, από τις σκέψεις 80 έως 86 ανωτέρω προκύπτει ότι, κατά την έκδοση των μεταγενέστερων [επίμαχων] πράξεων, το Συμβούλιο επανεξέτασε τις περιστάσεις της προκειμένης περιπτώσεως υπό το πρίσμα των παρατηρήσεων της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι διόρθωσε την ένδειξη που αφορούσε τη συμμετοχή του ιρανικού κράτους στο κεφάλαιό της και εξέφρασε τη γνώμη του επί της επιχειρηματολογίας της σχετικά με τις δραστηριότητες που αφορούσαν τις εγγυητικές επιστολές.

[...]

98 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με τις πλημμέλειες της εξετάσεως στην οποία προέβη το Συμβούλιο πρέπει να γίνουν δεκτά όσον αφορά την απόφαση 2010/413 και τον εκτελεστικό κανονισμό 668/2010 και να απορριφθούν κατά τα λοιπά.»

- 78 Στη σκέψη 100 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, κατά την έκδοση της αποφάσεως 2010/413 και του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010, το Συμβούλιο δεν τήρησε την υποχρέωση εξετάσεως του πρόσφορου χαρακτήρα και του βασίμου των αφορώντων την προσφεύγουσα πληροφοριακών και αποδεικτικών στοιχείων που του υποβλήθηκαν, με συνέπεια να μην είναι σύννομες οι εν λόγω πράξεις.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 79 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 94 και 95 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ήταν επιβεβλημένο να υπάρχουν στον φάκελο ενδείξεις που να υποδηλώνουν ότι το Συμβούλιο έλεγξε τα στοιχεία που του υποβλήθηκαν. Το Συμβούλιο προβάλλει ότι δεν είναι δυνατό να καθοριστούν οι ενδείξεις που πρέπει να παρέχονται προκειμένου να αποδειχθεί ότι τα μέλη του Συμβουλίου προέβησαν πράγματι στον έλεγχο αυτό και, επιπροσθέτως, ότι ορισμένα στοιχεία προέρχονταν από εμπιστευτικές πηγές στις οποίες δεν είχαν πρόσβαση τα μέλη του Συμβουλίου στο σύνολό τους.

80 Η Bank Saderat Iran υποστηρίζει ότι δεν αμφισβητείται η νομική αρχή κατά την οποία το Συμβούλιο οφείλει να αξιολογεί τον πρόσφορο χαρακτήρα και το βάσιμο των πληροφοριακών και αποδεικτικών στοιχείων που του υποβάλλονται. Εκτιμά δε ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς διαπίστωσε παντελή απουσία αποδείξεων σχετικά με το γεγονός ότι το Συμβούλιο είχε προβεί στον δέοντα έλεγχο, προς στήριξη της διαπιστώσεώς του ότι το Συμβούλιο δεν είχε ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο. Αναφέρει, επίσης, ότι το Συμβούλιο παραδέχεται ότι δεν προέβη σε κανέναν έλεγχο των όσων προβλήθηκαν με τις προτάσεις που του υποβλήθηκαν σε σχέση με την επιλογή της Bank Saderat Iran ως οντότητας υποκείμενης σε περιοριστικά μέτρα, ακριβώς επειδή δεν είχε πρόσβαση στα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία που θεωρούνταν εμπιστευτικής φύσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

81 Από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Bank Saderat Iran καταχωρίστηκε στους καταλόγους των υποκείμενων σε περιοριστικά μέτρα οντοτήτων με την έκδοση της αποφάσεως 2010/413 και του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010, μόνο βάσει των προτάσεων που είχαν υποβάλει τα κράτη μέλη. Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο δεν καταδεικνύει πώς το στοιχείο αυτό είναι ικανό να αποτελέσει λόγο ακυρώσεως του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

82 Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 95 των προτάσεών της, ουδόλως προκύπτει ότι η εξέταση του πρόσφορου χαρακτήρα και του βασίμου των αφορώντων την προσφεύγουσα στοιχείων που υποβλήθηκαν στο Συμβούλιο πριν από την έκδοση της αποφάσεως 2010/413 και του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010 μπορεί να συνιστά ουσιώδη τύπο της εκδόσεως των πράξεων αυτών, η μη τήρηση του οποίου θα μπορούσε να τις καταστήσει παράνομες. Το Γενικό Δικαστήριο δεν κατέδειξε ότι τέτοιος τύπος προβλέπεται στη Συνθήκη ΛΕΕ ή σε πράξη του παράγωγου δικαίου.

83 Το Γενικό Δικαστήριο δεν κατέδειξε ούτε πώς το στοιχείο αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της Bank Saderat Iran ή προσβολή του δικαιώματός της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όπως προέβλεπε η Bank Saderat Iran με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, ή ακόμη παράβαση οιαδήποτε άλλου κανόνα δικαίου.

84 Δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν κατέδειξε ότι κάποιος από τους λόγους ακυρώσεως του άρθρου 263 ΣΛΕΕ βάλλει κατά του κύρους της αποφάσεως 2010/413 και του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010, εξαιτίας της μη εξετάσεως του πρόσφορου χαρακτήρα και του βασίμου των αφορώντων την προσφεύγουσα στοιχείων, διαπιστώνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε, στη σκέψη 94 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, κατά την έκδοση της πρώτης πράξεως περί λήψεως περιοριστικών μέτρων εις βάρος οντοτήτων που φέρονται να εμπλέκονται στη διάδοση πυρηνικών όπλων, το Συμβούλιο οφείλει να εξετάζει τον πρόσφορο χαρακτήρα και το βάσιμο των πληροφοριακών και αποδεικτικών στοιχείων που του υποβάλλονται από κράτος μέλος ή από τον Ύπατο Εκπρόσωπο της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καταλήγοντας, στη σκέψη 100 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο συμπέρασμα ότι, κατά την έκδοση της αποφάσεως 2010/413 και του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010, το Συμβούλιο δεν τήρησε την υποχρέωση εξετάσεως του πρόσφορου χαρακτήρα και του βασίμου των αφορώντων την προσφεύγουσα πληροφοριακών και αποδεικτικών στοιχείων που του υποβλήθηκαν, με αποτέλεσμα οι εν λόγω πράξεις να κριθούν μη σύννομες.

Επί της προδήλου πλάνης εκτιμήσεως

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 85 Στη σκέψη 106 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, λαμβανομένης υπόψη της μη αιτιολογήσεως του δεύτερου δικαιολογητικού λόγου που προέβαλε το Συμβούλιο αναφορικά με την προσφεύγουσα, η εξέταση έπρεπε να περιοριστεί στο βάσιμο του πρώτου, του τρίτου, του τέταρτου και του πέμπτου προβαλλόμενου λόγου.
- 86 Στη σκέψη 107 της εν λόγω αποφάσεως, αποφάνθηκε δε ότι ο πρώτος λόγος, κατά τον οποίο η Bank Saderat Iran είναι τράπεζα ελεγχόμενη κατά 94 % από το ιρανικό κράτος, βασίζεται σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και δεν είναι επομένως δυνατό να δικαιολογήσει τα περιοριστικά μέτρα που ελήφθησαν εις βάρος της με την απόφαση 2010/413 και τον εκτελεστικό κανονισμό 668/2010.
- 87 Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο, αναφορικά με τη Mesbah Energy Company, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 109 της ίδιας αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό ή πληροφοριακό στοιχείο που να αποδεικνύει ότι παρασχέθηκαν τέτοιες υπηρεσίες και μάλιστα ότι η προσφεύγουσα γνώριζε την εμπλοκή της Mesbah Energy Company στη διάδοση πυρηνικών όπλων, εις βάρος της οποίας δεν είχαν ακόμη ληφθεί περιοριστικά μέτρα το 2003.
- 88 Στη σκέψη 110 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η ίδια διαπίστωση ισχύει και για τον πέμπτο δικαιολογητικό λόγο, όσον αφορά τη νομιμότητα της αποφάσεως 2011/783, του εκτελεστικού κανονισμού 1245/2011 και του κανονισμού 267/2012. Πράγματι, ενώ η προσφεύγουσα αρνείται ότι παρέσχε χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες στον Sanam Industria Group μετά την εις βάρος του λήψη περιοριστικών μέτρων, το Συμβούλιο δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο για να στηρίξει την αντίθετη διαπίστωση ή για να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα γνώριζε την εμπλοκή του Sanam Industria Group στη διάδοση πυρηνικών όπλων, ακόμη και πριν από την εις βάρος του λήψη περιοριστικών μέτρων.
- 89 Όσον αφορά τον τρίτο δικαιολογητικό λόγο, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η OID και η IEI μετείχαν στη διάδοση πυρηνικών όπλων, αλλά ότι οι υπηρεσίες τις οποίες αυτή παρέσχε στις ανωτέρω οντότητες δικαιολογούσαν τη λήψη περιοριστικών μέτρων εις βάρος της. Υποστηρίζει συναφώς, κατ' ουσίαν, ότι οι εν λόγω υπηρεσίες ήταν τρέχουσες τραπεζικές υπηρεσίες παρασχεθείσες στο παρελθόν στο πλαίσιο εγγυητικών επιστολών για εξαγωγές που είχαν εκδοθεί από τρίτες τράπεζες και δεν αφορούσαν συναλλαγές συνδεδεμένες με τη διάδοση πυρηνικών όπλων. Προκειμένου να ελέγξει το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από το Συμβούλιο να του κοινοποιήσει λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τις εγγυητικές επιστολές που εξέδωσε η προσφεύγουσα για την OID και την IEI. Καθόσον το Συμβούλιο δεν προσκόμισε στοιχεία προκειμένου να ανταποκριθεί στο αίτημα του Γενικού Δικαστηρίου, το δικαστήριο αυτό έκρινε, στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η αδυναμία ελέγχου του βασίμου των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας οφείλεται στην εκ μέρους του Συμβουλίου μη τήρηση της υποχρεώσεώς του να προσκομίσει τα σχετικά αποδεικτικά και πληροφοριακά στοιχεία.
- 90 Βάσει των ανωτέρω στοιχείων, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, στη σκέψη 117 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι έπρεπε να γίνει δεκτός ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 91 Όσον αφορά τον τέταρτο δικαιολογητικό λόγο που αφορά τις εγγυητικές επιστολές για λογαριασμό της εταιρίας Mesbah Energy Company, το Συμβούλιο προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε δεόντως υπόψη τη μυστικότητα των δραστηριοτήτων, η οποία συνεπάγεται ότι τα αποδεικτικά στοιχεία προέρχονται από εμπιστευτικές πηγές και δεν είναι δυνατό να κοινοποιούνται σε όλες τις

περιπτώσεις. Υπογραμμίζει, επίσης, την αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών και των θεσμικών οργάνων, καθώς και την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας. Επιπλέον, το Συμβούλιο προβάλλει ότι, κατά τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, δεν υφίσταται απόλυτο δικαίωμα στην κοινοποίηση αποδεικτικών στοιχείων. Εφόσον η αρχή αυτή εφαρμόζεται επί κατηγοριών ποινικής φύσεως, εφαρμόζεται κατά μείζονα λόγο και στα οικεία περιοριστικά μέτρα, τα οποία είναι προληπτικά μέτρα.

- 92 Όσον αφορά τον τρίτο δικαιολογητικό λόγο που αφορά την έκδοση, τον Μάρτιο του 2009, εγγυητικών επιστολών για την OID, όπως αναφέρει η απόφαση 1737 (2006), και για την IEI, όπως αναφέρει η απόφαση 2008/475, το Συμβούλιο διαπιστώνει ότι η Bank Saderat Iran δεν αμφισβήτησε την ύπαρξη των επιστολών αυτών, αλλά υποστήριξε ότι επρόκειτο για τρέχουσες τραπεζικές υπηρεσίες στο πλαίσιο εξαγωγικών πιστώσεων. Υποστηριζόμενο από το Ηνωμένο Βασίλειο, το Συμβούλιο προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον αποφάνθηκε ότι το Συμβούλιο έπρεπε να παράσχει λεπτομερή στοιχεία για τις εν λόγω εγγυητικές επιστολές. Εκτιμά ότι αρκούσε και μόνον η έκδοση των επιστολών αυτών για τη δικαιολόγηση των περιοριστικών μέτρων που ελήφθησαν εις βάρος της Bank Saderat Iran. Υπενθυμίζει, συναφώς, ότι πολλές διατάξεις, όπως τα άρθρα 1, παράγραφος 4, και 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2010/413, το άρθρο 4 του κανονισμού 267/2012, το σημείο 7 της αποφάσεως 1737 (2006) του Συμβουλίου Ασφαλείας και το σημείο 5 της αποφάσεως 1747 (2007) του Συμβουλίου Ασφαλείας, απαγορεύουν την εξαγωγή από το Ιράν και, ειδικότερα, την αγορά στο Ιράν ή τη μεταφορά από το Ιράν, υλικών δυνάμενων να συντελέσουν στη διάδοση των πυρηνικών όπλων, συμπεριλαμβανομένων και άλλων χωρών, καθώς και όπλων και εξοπλισμών, και ότι είναι, συνεπώς, εσφαλμένη η εκτίμηση ότι δεν έχουν καμία σχέση με τις πυρηνικές δραστηριότητες της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν οι εγγυητικές επιστολές που καθιστούν δυνατές τις εξαγωγές εκ μέρους της OID και της IEI. Το Συμβούλιο εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο υποκατέστησε εσφαλμένως, με τη δική του εκτίμηση, την εκ μέρους του Συμβουλίου εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών σχετικά με τη σκοπιμότητα επιβολής της δεσμεύσεως περιουσιακών στοιχείων ως προληπτικού μέτρου, ενεργώντας συνεπώς αντιθέτως προς την ίδια τη νομολογία του (βλ., συναφώς, απόφαση *People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου*, T-256/07, EU:T:2008:461, σκέψη 138).
- 93 Το Ηνωμένο Βασίλειο υπογραμμίζει ότι η Bank Saderat Iran είναι μια πολύ σημαντική ιρανική τράπεζα με εξέχουσα θέση στο Ιράν, η οποία της παρέχει τη δυνατότητα στηρίξεως πυρηνικών δραστηριοτήτων δυνάμενων να συντελέσουν στη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Τελεί κυρίως υπό τον έλεγχο της ιρανικής κυβερνήσεως και είναι πολύ πιθανή η εκ μέρους της παροχή τέτοιου είδους στηρίξεως λόγω της θέσεώς της. Κατά την άποψη του συγκεκριμένου κράτους μέλους, τούτο δικαιολογεί τη λήψη προληπτικών μέτρων, λαμβανομένου υπόψη του θεμιτού και πολύ σημαντικού σκοπού της ασκήσεως πίεσεως στο Ιράν, προκειμένου τούτο να παύσει τις επικίνδυνες πυρηνικές δραστηριότητές του, με σκοπό τη διατήρηση της ειρήνης και της ασφάλειας. Οι αποφάσεις αυτού του είδους εμπίπτουν στην εξουσία εκτιμήσεως του Συμβουλίου.
- 94 Η Επιτροπή προβάλλει ότι οι δραστηριότητες της Bank Saderat Iran πρέπει να τύχουν πιο σφαιρικής προσεγγίσεως και δεν μπορούν να εξετάζονται ως μεμονωμένες συναλλαγές εκτός πλαισίου. Υπενθυμίζει ότι η εγγραφή της Bank Saderat Iran εξετάστηκε από το Συμβούλιο Ασφαλείας.
- 95 Η εγγραφή των τραπεζών στους καταλόγους δικαιολογείται από την ανάγκη του Ιράν να χρησιμοποιεί τραπεζικές υπηρεσίες για την εισαγωγή ουρανίου, τεχνολογίας και άλλων υλικών. Κατά την Επιτροπή, ο αποκλεισμός μιας τράπεζας όπως η Bank Saderat Iran από μια εκ των κυρίων χρηματοπιστωτικών αγορών στις οποίες πραγματοποιούνται τέτοιου είδους συναλλαγές συνδέεται λογικώς με τον στόχο της διεθνούς κοινότητας να αποτρέψει την ανάπτυξη και τη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Το Συμβούλιο δεν είναι δυνατό να υποχρεούται να αποδείξει ότι οι εν προκειμένω επίμαχες υπηρεσίες ή συναλλαγές συνδέονταν «άμεσα» με τη διάδοση των πυρηνικών όπλων, όπως διατείνεται το Γενικό Δικαστήριο. Αρκεί η τελούσα υπό εγγραφή οντότητα να παρέχει υπηρεσίες σε τρίτους, όπως εν προκειμένω η OID και η IEI, των οποίων είναι γνωστή η συμμετοχή στη διάδοση των πυρηνικών όπλων.

- 96 Η Bank Saderat Iran αμφισβητεί τα επιχειρήματα που προβάλλουν το Συμβούλιο, η Επιτροπή και το Ηνωμένο Βασίλειο.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 97 Τα επιχειρήματα του Συμβουλίου αφορούν αποκλειστικώς την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμηση του βασίμου του τρίτου και του τέταρτου δικαιολογητικού λόγου.
- 98 Όσον αφορά τα στοιχεία που λήφθηκαν υπόψη προς δικαιολόγηση της εγγραφής της Bank Saderat Iran στους προμνησθέντες καταλόγους και όσον αφορά την απόδειξη του βασίμου της εγγραφής αυτής, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αποτελεσματικότητα του δικαιοδοτικού ελέγχου που εγγυάται το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιβάλλει, μεταξύ άλλων, στα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης να βεβαιώνονται ότι η εν λόγω απόφαση, η οποία έχει ατομικό χαρακτήρα για το οικείο πρόσωπο ή την οικεία οντότητα, στηρίζεται σε αρκούντως στέρεα πραγματική βάση. Τούτο προϋποθέτει την εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών που προβάλλονται στην αιτιολογική έκθεση στην οποία στηρίζεται η εν λόγω απόφαση, ούτως ώστε ο δικαστικός έλεγχος να μην περιορίζεται στην εκτίμηση της αόριστης βασιμότητας των προβαλλόμενων λόγων, αλλά να αφορά το αν οι λόγοι αυτοί ή, τουλάχιστον, ένας εξ αυτών που θεωρείται επαρκής αυτός καθ' αυτόν για να στηρίξει τη συγκεκριμένη απόφαση, είναι τεκμηριωμένοι (βλ., συναφώς, αποφάσεις Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 119· Συμβούλιο κατά Fulmen και Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, σκέψη 64· Συμβούλιο κατά Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, σκέψη 73· Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψη 45· Anbouba κατά Συμβουλίου, C-630/13 P, EU:C:2015:247, σκέψη 46· Ipatau κατά Συμβουλίου, C-535/14 P, EU:C:2015:407, σκέψη 42, καθώς και Συμβούλιο κατά Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, σκέψη 109).
- 99 Για τον σκοπό αυτό, απόκειται στον δικαστή της Ένωσης να διενεργήσει τον εν λόγω έλεγχο ζητώντας, ενδεχομένως, από την αρμόδια αρχή της Ένωσης να προσκομίσει τα εμπιστευτικά ή μη πληροφοριακά και αποδεικτικά στοιχεία που είναι κρίσιμα για τον έλεγχο αυτό (βλ. αποφάσεις Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 120· Συμβούλιο κατά Fulmen και Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, σκέψη 65, καθώς και Συμβούλιο κατά Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, σκέψη 110).
- 100 Εάν η αρμόδια αρχή της Ένωσης αδυνατεί να ανταποκριθεί στο αίτημα του δικαστή της Ένωσης, τότε ο δικαστής αυτός οφείλει να στηριχθεί αποκλειστικώς στα στοιχεία που του έχουν γνωστοποιηθεί (βλ. αποφάσεις Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 123· Συμβούλιο κατά Fulmen και Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, σκέψη 68, καθώς και Συμβούλιο κατά Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, σκέψη 111).
- 101 Όσον αφορά τον τέταρτο δικαιολογητικό λόγο που αφορά την εταιρία Mesbah Energy Company, το Συμβούλιο δεν αμφισβητεί ότι δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο, όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 109 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης. Προβάλλει, αντιθέτως, ότι οι αποδείξεις σχετικά με τη στήριξη που παρέσχε η Bank Saderat Iran στις πυρηνικές δραστηριότητες της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν προέρχονται από εμπιστευτικές πηγές, η γνωστοποίηση των οποίων θα καθιστούσε δυνατή την ταυτοποίηση των προσώπων που τις παρείχαν, κάτι που θα έθετε σε κίνδυνο, μεταξύ άλλων, τη ζωή και την ασφάλεια των προσώπων αυτών.
- 102 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό προβάλλεται για πρώτη φορά κατ' αναίρεση. Όμως, κατά πάγια νομολογία, εάν επιτρεπόταν σε διάδικο να προβάλλει για πρώτη φορά ενώπιον του Δικαστηρίου λόγο και επιχειρήματα που δεν είχε προβάλλει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, τούτο θα σήμαινε ότι ο διάδικος αυτός θα είχε τη δυνατότητα να υποβάλει στην κρίση του Δικαστηρίου, του οποίου η αρμοδιότητα επί των αιτήσεων αναίρεσεως είναι περιορισμένη,

διαφορά με ευρύτερο περιεχόμενο από τη διαφορά που εκδίκασε το Γενικό Δικαστήριο. Στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως, η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου περιορίζεται συνεπώς στον έλεγχο της νομικής λύσεως που δόθηκε σε σχέση με τους λόγους και τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν πρωτοδίκως (απόφαση Σουηδία κ.λπ. κατά API και Επιτροπής, C-514/07 P, C-528/07 P και C-532/07 P, EU:C:2010:541, σκέψη 126 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 103 Κατά συνέπεια, το αντλούμενο από τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των αποδείξεων επιχείρημα είναι απαράδεκτο.
- 104 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω στοιχείων, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καταλήγοντας, με τη σκέψη 109 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο συμπέρασμα ότι ο τέταρτος λόγος δεν μπορούσε να δικαιολογήσει τη λήψη περιοριστικών μέτρων εις βάρος της Bank Saderat Iran.
- 105 Όσον αφορά τον τρίτο δικαιολογητικό λόγο, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, ελλείψει λεπτομερών πληροφοριακών στοιχείων σχετικών με τις εγγυητικές επιστολές που εξέδωσε η Bank Saderat Iran για την OID και την IEI, ότι δεν ήταν σε θέση να διακριβώσει το βάσιμο των επιχειρημάτων της Bank Saderat Iran. Πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα του Συμβουλίου, της Επιτροπής και του Ηνωμένου Βασιλείου, τα οποία στηρίζονται στα άρθρα 1, παράγραφος 4, και 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2010/413, στο άρθρο 4 του κανονισμού 267/2012 καθώς και στα σημεία 5, 7 και 14 των αποφάσεων 1737 (2006), 1747 (2007) και 1929 (2010) του Συμβουλίου Ασφαλείας, και με τα οποία επιχειρείται να αποδειχθεί ότι και μόνον η εκ μέρους της Bank Saderat Iran έκδοση πιστωτικών επιστολών για την OID και την IEI με σκοπό την εξαγωγή συνιστά στήριξη των πυρηνικών δραστηριοτήτων της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν που εγκυμονούν τον κίνδυνο διαδόσεως πυρηνικών όπλων. Καθόσον το Συμβούλιο δεν προσκόμισε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι οι εν λόγω επιστολές αφορούσαν αγαθά των οποίων η εξαγωγή από το Ιράν απαγορευόταν βάσει των διατάξεων των ανωτέρω πράξεων και αποφάσεων, ουδόλως αποδείχθηκε ότι οι υπηρεσίες που παρέσχε η Bank Saderat Iran στην OID και στην IEI αποτελούσαν τέτοιου είδους στήριξη. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο, κατέληξε, στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο συμπέρασμα ότι έπρεπε να δεχτεί τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως.
- 106 Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα του Συμβουλίου όσον αφορά την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου περί του βασίμου του τέταρτου και του τρίτου δικαιολογητικού λόγου πρέπει να απορριφθούν.

Επί των συμπερασμάτων που συνάγονται από την εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως

- 107 Από την εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καταλήγοντας, στη σκέψη 100 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο συμπέρασμα ότι, κατά την έκδοση της αποφάσεως 2010/413 και του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010, το Συμβούλιο δεν τήρησε την υποχρέωση εξετάσεως του πρόσφορου χαρακτήρα και του βασίμου των αφορώντων την Bank Saderat Iran πληροφοριακών και αποδεικτικών στοιχείων που του υποβλήθηκαν. Πρέπει, εντούτοις, να εξετασθεί εάν το διατακτικό της αποφάσεως αυτής μπορεί να διατηρηθεί στηριζόμενο στην αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που δεν πάσχει από πλάνη περί το δίκαιο.
- 108 Από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τις επίμαχες πράξεις στηριζόμενο σε συνδυασμό πλειόνων του ενός λόγων.
- 109 Συγκεκριμένα, καίτοι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε, στη σκέψη 100 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η πλημμέλεια της αποφάσεως του Συμβουλίου δικαιολογούσε την ακύρωση της αποφάσεως 2010/413 και του εκτελεστικού κανονισμού 668/2010, όσον αφορά την Bank Saderat Iran, εντούτοις, στη σκέψη 102 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ακύρωσε τις

πράξεις αυτές λόγω άλλων πλημμελειών ως προς τις οποίες το Δικαστήριο δεν διαπίστωσε καμία πλάνη περί το δίκαιο. Ως εκ τούτου, η πλημμέλεια που διαπιστώθηκε στη σκέψη 100 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν επηρεάζει το διατακτικό της αποφάσεως αυτής.

110 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί της ανταναιρέσεως

111 Η Bank Saderat Iran προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της ανταναιρέσεώς της. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζει ότι οι επίμαχες πράξεις είναι αβάσιμες. Ο δεύτερος λόγος αφορά τα διαχρονικά αποτελέσματα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

Επί του πρώτου λόγου ανταναιρέσεως κατά τον οποίο οι επίμαχες πράξεις είναι αβάσιμες

Επιχειρήματα των διαδίκων

112 Με τον πρώτο λόγο ανταναιρέσεως, η Bank Saderat Iran υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον, στη σκέψη 95 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στηρίχθηκε στην εσφαλμένη υπόθεση ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που είχε στη διάθεσή του το Συμβούλιο συνιστούσαν βάσει του νόμου αποδεικτικά στοιχεία, των οποίων η βασιμότητα και ο πρόσφορος χαρακτήρας μπορούσαν να εξεταστούν από το Συμβούλιο. Όμως, ο φάκελος δεν περιείχε κανένα αποδεικτικό στοιχείο, με αποτέλεσμα να είναι εξ ορισμού αδύνατη η εξέταση αποδεικτικών στοιχείων. Το Γενικό Δικαστήριο θα έπρεπε να ακυρώσει τις αρχικές καθώς και τις μεταγενέστερες πράξεις για τον λόγο αυτόν και μόνον.

113 Το Συμβούλιο θεωρεί ότι ο συγκεκριμένος λόγος ανταναιρέσεως είναι αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

114 Όσον αφορά τον πρώτο λόγο πρέπει να επισημανθεί ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 169, παράγραφος 1, και 178, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, η αίτηση αναιρέσεως ή η αντανάιρηση μπορεί να έχει ως αντικείμενο μόνον την ολική ή μερική αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου.

115 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τις επίμαχες καταχωρίσεις της Bank Saderat Iran στους οικείους καταλόγους σύμφωνα με τα αιτήματα του δικογράφου της προσφυγής της. Με τον πρώτο λόγο ανταναιρέσεως, η Bank Saderat Iran ζητεί στην πραγματικότητα απλώς και μόνον αντικατάσταση της αιτιολογίας, η οποία όμως δεν μπορεί να δικαιολογήσει αναίρεση, έστω και μερική, της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου. Ο πρώτος λόγος της ανταναιρέσεως πρέπει, συνεπώς, να απορριφθεί ως απαράδεκτος.

Επί του δεύτερου λόγου ανταναιρέσεως που αφορά τα διαχρονικά αποτελέσματα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

116 Με τον δεύτερο λόγο ανταναιρέσεως, η Bank Saderat Iran υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 121 έως 124 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 60 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμοζόταν επί των προσβαλλομένων πράξεων, οι οποίες έφεραν τον τύπο κανονισμού.

Κατά την άποψή της, μια ατομική εγγραφή η οποία συνιστά, όπως εν προκειμένω, ατομική απόφαση με τη μορφή κανονισμού, δεν πρέπει να θεωρηθεί ως μέρος κανονισμού, κατά την έννοια του άρθρου 60, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω Οργανισμού. Κατά συνέπεια, η ακύρωση της εγγραφής της Bank Saderat Iran στις επίμαχες πράξεις έπρεπε να επιφέρει άμεσα αποτελέσματα. Παραθέτει δε, συναφώς, τη σχετική με τους κανονισμούς αντιντάμπινγκ νομολογία και το γεγονός ότι οι καταχωρίσεις κοινοποιούνται ατομικώς στα πρόσωπα και στις οντότητες.

117 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή θεωρούν αβάσιμο τον δεύτερο λόγο ανταναιρέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

118 Από το άρθρο 60, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκύπτει ότι η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου αυτού προβλέπει, εντούτοις, ότι, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 280 ΣΛΕΕ, οι αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου με τις οποίες ακυρώνεται κανονισμός επιφέρουν αποτελέσματα μόνον από της λήξεως της προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως ή, αν έχει ασκηθεί αναίρεση εντός της προθεσμίας αυτής, από της απορρίψεώς της.

119 Όπως έχει αποφανθεί το Δικαστήριο, οι κανονισμοί που επιβάλλουν τη δέσμευση κεφαλαίων συγκεκριμένων προσώπων και οντοτήτων προσιδιάζουν ταυτοχρόνως σε πράξεις γενικού περιεχομένου, στο μέτρο που απαγορεύουν σε μια κατηγορία αποδεκτών καθορισθέντων κατά τρόπο γενικό και αόριστο να θέτουν, μεταξύ άλλων, κεφάλαια και οικονομικούς πόρους στη διάθεση των προσώπων και οντοτήτων που περιλαμβάνονται στους καταλόγους των παραρτημάτων τους, και σε δέσμη ατομικών αποφάσεων οι οποίες αφορούν τα εν λόγω πρόσωπα και οντότητες (βλ., συναφώς, αποφάσεις Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-402/05 P και C-415/05 P, EU:C:2008:461, σκέψεις 241 έως 244, καθώς και Gbagbo κ.λπ. κατά Συμβουλίου, C-478/11 P έως C-482/11 P, EU:C:2013:258, σκέψη 56).

120 Η ατομική φύση των πράξεων αυτών είναι, βάσει των άρθρων 275, δεύτερο εδάφιο, και 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το καθοριστικό στοιχείο για την πρόσβαση των φυσικών και νομικών προσώπων στον δικαστή της Ένωσης (απόφαση Gbagbo κ.λπ. κατά Συμβουλίου, C-478/11 P έως C-482/11 P, EU:C:2013:258, σκέψη 57). Εντούτοις, το γεγονός ότι τα πρόσωπα και οι οντότητες που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, τα οποία επιβάλλονται από τον προσβαλλόμενο κανονισμό, προσδιορίζονται ονομαστικώς, με αποτέλεσμα να φαίνεται ότι ο κανονισμός τα αφορά άμεσα και ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δεν σημαίνει ότι η συγκεκριμένη πράξη δεν είναι γενικής ισχύος κατά την έννοια του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και ότι δεν πρέπει να χαρακτηριστεί ως «κανονισμός» (απόφαση Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-402/05 P και C-415/05 P, EU:C:2008:461, σκέψη 241).

121 Εν προκειμένω, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 123 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο κανονισμός 267/2012, συμπεριλαμβανομένου του παραρτήματος ΙΧ αυτού, έχει τη φύση κανονισμού, δεδομένου ότι το άρθρο 51, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος, κατ' αντιστοιχία προς τα αποτελέσματα ενός κανονισμού, όπως αυτά προβλέπονται στο άρθρο 288 ΣΛΕΕ.

122 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, στη σκέψη 124 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το άρθρο 60, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι όντως εφαρμοστέο εν προκειμένω, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο.

123 Κατόπιν των προεκτεθέντων πρέπει να απορριφθεί η αίτηση ανταναιρέσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 124 Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων.
- 125 Το άρθρο 138 του ίδιου Κανονισμού, το οποίο έχει εφαρμογή στην ανααιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, αυτού, ορίζει, στην παράγραφο 1, ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 126 Καθόσον η Bank Saderat Iran ζητεί, στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως, να καταδικαστεί το Συμβούλιο, το οποίο και ηττήθηκε, στα δικαστικά έξοδα, πρέπει να καταδικαστεί τούτο στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Bank Saderat Iran σε αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.
- 127 Καθόσον το Συμβούλιο ζητεί, στο πλαίσιο της ανταναιρέσεως, να καταδικαστεί η Bank Saderat Iran, η οποία και ηττήθηκε, στα δικαστικά έξοδα, πρέπει να καταδικαστεί τούτη στα σχετικά με την αντανάιρηση δικαστικά έξοδά της και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο.
- 128 Το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που έχει εφαρμογή στην ανααιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, προβλέπει ότι τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.
- 129 Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Επιτροπή θα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους σε αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Απορρίπτει την αντανάιρηση.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Bank Saderat Iran σε αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας, πλην των εξόδων που αφορούν την αντανάιρηση.
- 4) Η Bank Saderat Iran φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της στο πλαίσιο της ανταναιρέσεως, και τα σχετικά με την αντανάιρηση έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 5) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους σε αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

(υπογραφές)